

havt Leilighed til i Anledning af en anden Lov at bemærke, at det angaaende Kontorholds-godtgjærelser i Almindelighed nedsatte Udvalg allerede har særdeles meget at gjøre. Der er nu allerede til dette Udvalg blevet henvist en Sag, som yderligere vil forøge dets Arbejde, og det her omhandlede Lovudkast fremtræder under saadanne Forhold, at jeg tror, det vilde være for meget for Udvalget ogsaa at have med dette Lovforslag at gjøre. Det vilde være til Skade for selve Sagens Behandling, i Særdeleshed, da det som Følge af de mange Forhandlinger, der maa finde Sted angaaende den oprindelige Gjenstand for Udvalgets Virksomhed, har vist sig, at det er saa godt som umuligt for Udvalget at komme frem med sin Betænkning før langt hen i Sessjonen.

Berg: Efter den Udtalelse, vi nu have hørt af et æret Medlem af det paagjældende Udvalg, tør jeg ikke fastholde mit Forslag. Jeg antog, at Udvalgets ærede Medlemmer vare saa godt inde i de vedkommende Rønnings- og Kontorholdsbestemmelser, at det med Lethed vilde kunne gjenemse det foreliggende Lovforslag og afgive deres Betænkning derover; men da det trods den Indsigt, dette Udvalgs Medlemmer i særdeles høi Grad have med Hensyn til saadanne Forhold, desuagtet meget væsentligt vilde forøge deres i Forveien meget betydelige Arbejde, tør jeg ikke fastholde mit Forslag men tager det tilbage med anbefaling for det Forslag, der blev fremsat af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Sag).

Da Ingen optog Bergs Forslag, var det saaledes bortfaldet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Gads Forslag om at henwise Sagen til et Udvalg paa 5 Medlemmer vedtaget uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Bemyndigelse for Finansministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerfogerier m. m. og Dpretelsen af en Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St. Croix.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1357.—76.)

Th. Nielsen: Denne Sag var ogsaa til Behandling her ifjor. Der blev nedsat et Udvalg den 19de Januar. Udvalget konstituerede sig samme Dag og skrev til den høitærede Finansminister om adskillige Oplysninger, men disse Oplysninger fremkom imidlertid først i Midten af

Februar og vare temmelig vidtløftige og skulde derefter cirkulere blandt Medlemmerne, hvorfor Udvalget først var i Stand til at kunne holde Møde paany i Marts Maaned. Man besluttede da ikke at fremme Sagen videre, og det navnlig af Hensyn til, at der var flere Ting uklare, deriblandt navnlig, hvorvidt Saststationer med Rørledning til Fællessukkerfogerierne vare mulige; derpaa berøede overhovedet Udbaldet af Foretagendet, hvorvidt disse vare mulige eller ikke. Vare de ikke mulige, var Foretagendet saa at sige dermed flaaet ihjel. Dertil kom hele den politiske Situation, saa Udvalget besluttede derefter enstemmig at lade Sagen ligge for dette Aar, og det viser sig, at Udvalget deri ikke har handlet saa ganske urigtig, idet det Lovforslag, som foreligger i Aar, er noget forskjelligt fra det, som forelaa ifjor. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at Forslaget ifjor vilde have to Rogerier, hvorimod det iaar indskrænker sig til et Rogeri, men rigtignok gjør Forbringinger paa adskillige andre Punkter. Derfor hedder Lovforslaget ikke alene „til at understøtte Anlægget af Fællessukkerfogerier“ men der er tilføjet Ordene „m. m.“, og ved dette „m. m.“ tænkes navnlig paa Apparater til at forbedre Landbruget og da navnlig Anlægget af en Mønsterplantage, som skulde indkjøbes af det eventuelle Interessentskab, og Indførelsen af 3 Dampplouge. Summen er derfor lidt forskjellig fra, hvad den var ifjor, den er kun en halv Million mindre; i Dvrigt maa jeg erkjende, at Lovforslaget er klarere end det ifjor forelagte. Det var ikke tydeligt ifjor, om der var bestemt Rente eller ikke, men man blev oplyst om, at det var ikke Meningen, at der var bestemt nogen Rente; men iaar er det Tilfældet. Der er sat 4 pSt. Rente og 2 pSt. Afdrag. Jeg skal ingen Bemærkning gjøre angaaende Rentens Størrelse; thi jeg maa erkjende, at naar Foretagendet ellers i og for sig er godt, har jeg ikke Noget mod at blive staaende ved en Rentefod af 4 pSt., ligesom jeg maa finde det heldigt, at Afdraget er bestemt til 2 pSt. Forslaget er saaledes efter min Mening i formel Henseende bedre iaar, end det var ifjor. Hvad de 2 sidste Paragrafer angaar, om Stempelbegjættelse og Dpretelse af en Kreditforening, da er det 2 Paragrafer, som jeg sjæler mig overtøbet om, at man ikke kan have Noget imod. Hvad derimod selve Understøttelsen eller Laanet angaar, skal jeg udtale mig noget nærmere derom. Der er aldeles ingen Tvivl om, at den er i høi Grad i en trængende Tilstand, det behøver ikke at oplyses, det er oplyst saa ofte, da vi omtrent hvert Aar have den Løb at skulle bestjæftige os med de vestindiske Forhold, men derom kunne jo vel Meningerne være noget delte, hvad Aarsagen er til dette. Det er i Dvrigt meget beklageligt, at Forholdene ere saaledes, da de vestindiske Der for en kort Tid tilbage have været i en blomstrende Tilstand, og nu hedder det udtrykkelig og vistnok med Rette, at